Td021_18

Τρείς αρχοντά- *κι ωχ αμάν αμάν*
τρείς αρχοντάδις κάθονταν, *ν αχ*, στην θάλασσα την άκρη
έλα μαυροματούσα μ' έλα
ένας κοιτά- *κι ωχ αμάν αμάν*
ένας κοιτάει τ' άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
έλα μαυροματούσα μ' έλα
κι ο τρίτος ο, *κι ωχ αμάν αμάν*
κι ο τρίτος ο μικρότερος, *ν αχ*, κοιτάει τα κορίτσια
έλα μαυροματούσα μ' έλα
κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*,
κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε, *να*, μπροστά στους αφεντάδες
έλα μαυροματούσα μ' έλα.
Ν αχ, στη θάλασσα θα πλέξω
έλα μαυροματούσα μ' έλα.
Κι αν την περά- *κι ωχ αμάν αμάν*
κι αν την περάσεις Κωνσταντή, *να*, γαμπρό θε να σε κάμω
έλα μαυροματούσα μ' έλα.
Κι ο Κωνσταντής, *κι ωχ αμάν αμάν*
κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε, *ν αχ*, πολύ καλό τον φάνει
στη θάλασσα, *αχ*, πηδάει
σαράντα μί- *κι ωχ αμάν αμάν*
σαράντα μίλια πέρασε, *νερ*, μι γέλια μι τραγούδια
έλα μαυροματούσα μ' έλα
και στα σαρά- *κι ωχ αμάν αμάν*
και στα σαράντα κι ύστερα [*νερ*, μι;] μαύρα μοιρολόγια
έλα μαυροματούσα μ' έλα
και 'κει που πνί- *κι ωχ αμάν αμάν*
και 'κει που πνίγ' ο Κωνσταντής, *ν αχ*, παλάτι θεμελιώθει
έλα μαυροματούσα μ' έλα
κι απάνω κό- *κι ωχ αμάν αμάν*
κι απάνω κόρη κάθονταν ξανθιά και μαυρομάτα
έλα μαυροματούσα μ' έλα
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*
τη θάλασσα ν εμάλωνε
τη θάλασσα, *κι ωχ αμάν αμάν*
τη θάλασσα ν εμάλωνε, *να*, και τη εκαταρούσε
έλα μαυροματούσα μ' έλα

Τρείς αρχοντάδις κάθονταν στην θάλασσα την άκρη
ένας κοιτάει τ' άσπρα του και γι άλλος τα φλουριά του
κι ο τρίτος ο μικρότερος κοιτάει τα κορίτσια
κι ο Κωνσταντής καυχήστηκε μπροστά στους αφεντάδες.
Στη θάλασσα θα πλέξω.
Κι αν την περάσεις Κωνσταντή γαμπρό θε να σε κάμω.
Κι ο Κωνσταντής σαν τ' άκουσε πολύ καλό τον φάνει
στη θάλασσα πηδάει

σαράντα μίλια πέρασε μι γέλια μι τραγούδια
και στα σαράντα κι ύστερα [μι;] μαύρα μοιρολόγια
και ’κει που πνίγ’ ο Κωνσταντής παλάτι θεμελιώθει
κι απάνω κόρη κάθονταν ξανθιά και μαυρομάτα
τη θάλασσα ν εμάλωνε και τη εκαταρούσε